

עפ"ג 26721/03/14 - בן מנשקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופטת י. רז-לוי
המערער: בן מנשקו
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

עפ"ג 26721-03-14
21 מאי 2014

מהות הערעור: ערעור על גז"ד של בימ"ש השלום לנוער בב"ש (בפני כב' השופטת ש.חביב) בת.פ.
29/1/14 מיום 35683-06-10

נוכחים: המערער וב"כ עו"ד קובי סודרי

ב"כ המשיבה עו"ד שיפר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 500 גרם וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.84 גרם שלא לצריכתו העצמית, עבירות שבוצעו ביום 17.6.2010. במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים, ולאחר שהוגש בעניינו של המערער תסקיר חיובי, הוארך עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים שהיה תלוי ועומד כנגד המערער, הושת עליו קנס בסך 2000 ₪, הוא הועמד בצו מבחן למשך שנה וחוייב לבצע 180 שעות של"צ. כמו כן נפסל המערער מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים. גזר דין זה ניתן ביום 12/9/2011. לאחר כשנה הוגשה בקשה להפקעת צו השל"צ לאחר שנמנע מהמערער לבצע את מלוא שעות השל"צ שהוטלו עליו בעקבות כך שנעצר במסגרת תיק אחר. הדיונים בשאלת הפקעת השל"צ נדחו מפעם לפעם, בין היתר לאור ניסיונות טיפוליים שונים, כאשר בסופו של דבר, ביום 29/1/2014 גזר בית המשפט השלום שוב, את דינו של המערער ודן אותו למאסר בפועל של 10 חודשים, עונש המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו הופעל בחופף, כך שסך הכל על המערער לרצות 12 חודשי מאסר בפועל וכן הטיל עליו עונש מאסר מותנה נוסף.

הערעור שבפנינו הופנה תחילה הן כנגד עצם הפעלת המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד כנגד המערער והן כנגד חומרת העונש.

המשיבה סברה תחילה כי אין מקום לשני נימוקי הערעור, אולם בהמלצתנו הסכימה שעונש המאסר המותנה שהופעל

יבוטל, למרות שעודנה סבורה כי הפעלת המאסר המותנה נעשתה כדין, והערעור יתמקד בשאלת חומרת העונש שהוטל על המערער, דהיינו בעשרה חודשי המאסר להם נדון בגין העבירה נשוא כתב האישום.

לטענת ב"כ המערער העונש בגינו נידון המערער הינו חמור יתר על המידה בעיקר לאחר שמדובר בעבירה משנת 2010 כאשר במשך השנים עבר המערער הליכים טיפוליים שונים וממילא נדון לעונשים נוספים וריצה מחצית מעונש השל"צ שהוטל עליו ואף שילם את הקנס המקורי. לעומתו, סבור ב"כ המשיבה, כי העונש מקל עם המערער נוכח חומרת העבירה והעובדה שהמערער לא למד אל לקחו ולא שינה את דרכיו.

לאחר ששקלנו את כל הנימוקים, הרי שלא מצאנו שהעונש שהוטל בבית משפט קמא מחמיר עם המערער ומצדיק את התערבותנו. המדובר בעבירה חמורה, והמערער קיבל הזדמנות פז אותה דחה בשתי ידיים. נוסף ונעיר כי העונש המקל כבר לקח בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ובית משפט קמא שקל את כל הנימוקים לקולא שהועלו גם בפנינו.

בנסיבות העניין, אנו מבטלים את הפעלת המאסר המותנה שנעשה על ידי בית משפט קמא ודוחים את הערעור באשר לחומרת העונש שהוטל, כך שסה"כ על המערער לרצות 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשע"ד, 21/05/2014 במעמד הנוכחים.

יעל רז-לוי, שופטת

יורם צלקובניק, שופט

**ס. הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד**

הוקלדעלידיטובהשרגא